

OB POLLETNIH USPEHIH OSNOVNIH ŠOL

V lanskem polletju je izdelalo brez negativne ocene 75,7 % otrok, v letošnjem pa 75,6 %. To pomeni, da sta uspeha v povprečju enaka. Razumljivo pa je, da se posamezne šole po uspehu med seboj razlikujejo, ker živijo in delajo v različnih okoliščinah. Najnižji uspeh na popolnih šolah je 66 %, najvišji pa 80 %. Ta razlika je brez dvoma prevelika. Zanimivo je še to, da se razlikuje uspeh od 1. do 4. razreda za 11 %, od 5. do 8. razreda pa kar za 28 %!

Kje so vzroki? Ne zaključimo prehitro!

Vzrokov je več. Iskati jih moramo v otroku, v njegovem domu, v šoli in širši družbeni skupnosti.

Ko pride otrok v višje razrede, doživlja najburnejše obdobje svojega telesnega in duševnega razvoja, kar ga pogosto vrže s tira. Teško mu je pomagati, dokler kriza ne mine.

V otroštvu je bil iskreno navezan na svoja roditelja, ni še opazil njunih napak. Zdaj hoče imeti v njiju vzornika, ki sta pravična, resnicoljubna, dosledna, uravnovešena in živita v dobrih medsebojnih odnosih. Ker tolikšnim zahtevam starši največkrat ne morejo biti kos, pride med njimi in otroki do čustvene odtujitve. Hladen odnos otroci pogosto prenašajo tudi na vzgojitelje.

Razliko med uspehom na nižji in višji stopnji osnovne šole lahko pojasnujemo tudi s strukturo učnega osebja. Razredni učitelj otroka dobro pozna, zato ga laže ocenjuje. Ko šolar pride v višje razrede, se na velikih šolah, kakršne so naše, znajde med 100 ali 120 učenci, ki jih poučuje en predmetni učitelj ali profesor. Ta ga ne more več tako dobro poznati, lahko pa bolje oceni njegovo sposobnost ali nesposobnost za posamezen predmet. Ker dijaka ocenjuje več učiteljev iz različnih predmetov, ki imajo različno kvalifikacijo, se tudi ocene nujno razlikujejo.

Šolski kolektivi opozarjajo na to, da imajo nekateri starši in učenci slab odnos do šole in da špekulirajo na račun 39. čl. zakona o osnovni šoli, ki govori o napredovanju, in na račun večernih osnovnih šol. Imamo primere, ko se učenci premišljeno odločijo, da se eno leto ne učijo zgodovine, drugo leto pa npr. zemljepisa, pa kljub temu napredujejo.

Ker nekateri na ta način napredujejo več let, je v zadnjih dveh razredih precej učencev. Ker pa nimajo podlage, ne morejo naprej. To jim vzame pogum in voljo, tako da popolnoma popustijo. Odločijo se, da bodo osemletko končali v večerni šoli, ker gre to laže in hitreje. Laže zato, ker ima večerna šola manj ur pouka in angleščina ni obvezna, hitreje zato, ker v enem šolskem letu lahko izdelajo dva razreda.

Ali te možnosti spodbujajo učence k rednemu učenju in napredovanju v osnovni šoli? Ne! Kdo je kriv? Neskladnost in neenotnost v organizaciji splošnega izobraževanja, popustljivost nekaterih učiteljev večernih šol, pa tudi starši. Preradi pripovedujejo otrokom, da izobrazba ne pomeni veliko, pač pa spričevala.

So tudi otroci, ki bi radi dokončali šolanje, pa mu niso kos. Prej so se zaposlili in v mnogih primerih postali dobri delavci. Zdaj vrata podjetij za mlado delovno silo niso več tako na široko odprta, zato ponavljajci običijo v šolah v 6. in 7. razredih.

TRIBUNA MLADIH

DOM TABORNIKOV V SPODNJI ŠIŠKI

S tem pa ni rečeno, da so vsega krivi zunanji vplivi, da je v šolah vse prav in v redu. Ne! Marsikaj je narobe. Če se učiteljski zbor dogovori tik pred polletjem, da bo odločno zaostрил ocenjevanje zato, da se bodo učenci zresnili, je to pozen in enostranski ukrep, ki lahko več škoduje kot koristi. Velja naj načelo: Kdor več daje, lahko več zahteva! O učenju in ocenjevanju je torej treba odločati na začetku šolskega leta!

Zgodi se, da na šolo pride strokovnjak, ki so ga že več let pogrešali. Zahteve do učencev največkrat močno poveča, število slabih ocen naraste. Učenci so presenečeni, saj so imeli doslej pri istem predmetu mnogo boljši uspeh. Ker niso vedno sami krivi, da jim manjka potrebnega znanja, ne bi smelo iti vse na njihov račun! Majave temelje je vsekakor treba najprej utrditi, potem pa graditi naprej.

Za izvedbo šolskega programa je važna realizacija učnih ur, k tej pa sodijo tudi šolski športni dnevi, ki bi morali dopolnjevati življenje mladine. Resnici na ljubo je treba povedati, da je pre malo šolskih kolektivov, ki bi se zavzemali za redne, dobro organizirane športne dneve.

Nasprotno pa je zelo pohvalno to, da se je dodatna pomoč organizacijsko utrdila in razširila na višji stopnji, kjer je najbolj potrebna. Dopolnilni pouk je obiskovalo kar 2.181 učencev, od katerih jih je negativno oceno popravilo 1.306 ali 60 %. Če upoštevamo, da je pri dveh polnih izmenah težko najti primeren čas in kraj zanj, so to lepe številke. Za še boljši uspeh pa bi potrebovali tudi pomoč nekaterih staršev. Se vedno namreč učitelji opažajo, da dopolnilnega pouka ne obiskujejo prav tisti učenci, ki so ga najbolj potrebni.

Po drugi strani pa bi morali omogočiti tudi izredno nadarjenim učencem, da bi hitreje napredovali in razvijali svoje posebne sposobnosti. V sedanjih razmerah je to skoraj neizvedljivo, prav tako kot razširjanje celodnevne pouka, ker nam manjka šolskega prostora.

Naša občinska skupščina je v primerjavi z drugimi mestnimi občinami dajala za šolstvo najvišji odstotek iz proračunskih sredstev. Gospodarske organizacije so pri tem financiranju tudi neposredno sodelovale. Kljub vsem tem naporom pa sama komuna ne more dohajati naglega razvoja in večanja števila prebivalcev na svojem področju.

Jelica MESESNEL

Naši šolarji lahko samo sanjajo o polletnih počitnicah saj jim jo je vreme pošteno zagodlo. Naš šolski sistem pa je okrepljen in ne dopušča nobenih sprememb.

Taborniki partizanskega odreda Rožnik, ki imajo sedež v Spodnji Šiški, so šest let zaman iskali prostore za shajanje. Lani so se lotili celo črne gradnje, da bi si uredili vsaj zasilen prostor, kamor bi zahajali taborniki, medvedki in čebelice. Ko pa so napravili cementno ploščo, so dobili dovoljenje, da se lahko vselijo v bivši klub družbenih organizacij na Gasilski 17 a. Ta klub so objestneži tako razdeljali, da so od njega ostali le še polomljeni stoli in nekaj miz, televizor in nekaj drobnega materiala, ki pa je bil tudi tako obrabljen in v glavnem namerno pokvarjen, da se nobena organizacija na tem območju ni hotela lotiti popravila.

Več kot pol leta je „klub“ sameval, voda je vdiral skozi streho, stene so se napile vlage, omet je začel odpadati, stekla so bila domala razbita. vrata večkrat vlomljena in ključavnice neuporabne, tla so začela že krepko trohneti itd. Razumljivo je torej, da nihče ni hotel prevzeti takih prostorov, v katere bi moral vložiti znatna denarna sredstva in veliko prostovoljnih delovnih ur.

Taborniki imajo to zgradbo že osem mesecev v uporabi in v tem času so uspeli izsušiti vlažne prostore, izolirati zunanje stene, urediti sanitarije, popraviti streho in žlebove, pospravili so nesnago v zgradbi in s pomočjo krajevnih skupnosti Hinko Smrekar in Milan Majcen ter SZDL Hinko Smrekar uredili ter po svoje opremili manjšo sobico, v kateri se sedaj shajajo taborniki in druga mladina.

Odred Rožnik je že četrtrič prejel najvišje priznanje za svoje delo in ga je republiška skupščina imenovala poveljstvo za PARTIZANSKI ODRED. Za ta naziv kandidirajo taborniki v Spodnji Šiški tudi letos. Pred nekaj tedni so razvili svoj prapor in v te namene izdali posebne zastavice, ki so jih kupovali starejši člani in tako prispevali znesek, potreben za prapor. Rožnik je tako druga enota za odredom Dobre volje, ki ima svoj prapor.

V Domu tabornikov, kot so „krstili“ prostore na Gasilski 17 a, je začela pred nedavnim delovati tudi posebna sekcija enote. To je KLUB ZBIRALCEV taborniških oznak, našitkov, značk, zastavic, razglednic in literature. Vzporedno s klubom pa je bila formirana Založniška komisija odreda, ki izdaja strokovne priročnike za delo tabornikov. ZOR — kot je uradna kratica se specializirane veje taborniškega odreda — ima naprodaj tudi taborniško opremo.

Uprava doma je organizirala že več predavanj, ki so jih taborniki spremljali z barvnimi diapozitivi, ki so jih sami posneli, in taborniške plesne, za novo leto, dan žena in druge praznične dni, ki jih proslavljajo tudi taborniki, pa so priredili skromne slovesnosti s taborniškim zabavnim programom in s plesom. Vseh prireditev se redno udeležuje mnogo mladine, tudi tiste, ki ni vključena v taborniško organizacijo. Dom tabornikov je namreč odprt vsem, ki upo-

števjajo pravila za vedenje v domu. Ze sedaj so prostori pretresni, mladina pa bi si želela urediti še prostor za namizni tenis, postaviti okrog Doma klopi in mize, kjer bi se sestajala, urediti strelišče za streljanje z zračno puško, v večji sobi pa popraviti pod, ki je strohnel, da bi lahko prirejali plesne in druge prireditve, ki bi pretegnile mladino.

Trenutno so v Domu tabornikov v teku razna dela, predvsem gradbena in pleskarska, ki pa jih bo treba kmalu zaključiti, ker so pošla denarna sredstva, ki so si jih taborniki sami prislužili. Sredstva terenskih organizacij so porabili za zunanjo ureditev najnujnejših del in opremo manjše sobice.

Mladina Spodnje Šiške z optimizmom pričakuje razumevanje občinske skupščine, ki je že večkrat obljubila pomoč za vzpostavitev normalnega dela kakršnekolik organizirane mladinske skupine, ki bi pametno izkoriščala svoj prosti čas.

22. APRIL — DAN TABORNIKOV

Pred 16. leti je bila na ljubljanski univerzi ustanovljena skupščina takratnega Združenja tabornikov Slovenije. Naslednje leto je bila v Šiški ustanovljena enota, ki še ni delovala samostojno, leto kasneje pa se je osamosvojila. Šišenski taborniki imamo torej dolgoletno tradicijo pri svojem delu. Ta pomembni dogodek proslavljajo vsi taborniki Slovenije in tudi Šiškarji.

V proslavitev Dneva tabornikov prirejajo taborniki taborniški mnogoboj in športno tekmovanje za Ivkov memorial. To tekmovanje organizira ena naših najstarejših enot — odred Dobre volje. Tudi letos bo 22. in 23. aprila športno tekmovanje ljubljanskih tabornikov, ki ga bo organiziral naš odred. Na predvečer Dneva tabornikov pa bodo po Šiški zagoreli taborniki ognji, ob katerih bodo najmlajši člani organizacije — medvedki in čebelice obljubili, starejši taborniki pa prisegli. Tisti, ki so vsaj leto dni v organizaciji, bodo ob tabornem ognju lahko zagovarjali svoja taborniška imena. Klubovci — taborniki, stari nad 18 let se bodo udeležili partizanskega pohoda po partizanskih poteh v okolici Ljubljane.

A. S.

